

IV. KRONIKA

PAMIĘCI DR ZOFII MEJSZUTOWICZ-BOCHEŃSKIEJ

W dniu 23 czerwca 1991 roku odeszła od nas na zawsze nasza droga, niezapomniana Koleżanka i Przyjaciółka, dr Zofia Mejszutowicz-Bocheńska.

Zofia Mejszutowicz-Bocheńska urodziła się w 1942 roku w Duniłowiczach na Białorusi. Po drugiej wojnie światowej rodzina przeniosła się do Sokółki w województwie białostockim. Tam Zofia ukończyła szkołę średnią, a w roku 1961 rozpoczęła studia na kierunku filologii rosyjskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po ukończeniu studiów w roku 1966 podjęła pracę w Katedrze, a następnie Instytucie Filologii Rosyjskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie, gdzie zajmowała kolejno stanowiska asystenta, starszego asystenta i adiunkta. Prowadziła wykłady, ćwiczenia i seminaria magisterskie z zakresu historii literatury rosyjskiej, była też przez pewien czas opiekunką Koła Naukowego Rusycystów.

Jako badaczka dziejów literatury rosyjskiej Zmarła podejmowała tematy trudne i sporne. Początkowo zajmowała się osobą i twórczością Tadeusza Bułharyna. W książce poświęconej prozie obyczajowej tego pisarza młoda autorka potrafiła sprzeciwić się utartym schematom i zaprezentować świeże i oryginalne spojrzenie na tę niezwykle kontrowersyjną postać.

Kolejną sferę zainteresowań Zofii Mejszutowicz-Bocheńskiej stanowiła równie zawiła i skomplikowana problematyka rosyjskiej prozy eksperymentalnej XX w. Szczególnie zainteresowała ją proza Borysa Pasternaka, trudna, awangardowa, o charakterze liryczno-filozoficznym. Prozie tej badaczka

poświęciła szereg ciekawych i odkrywczych referatów. Proza Pasternaka miała stać się również przedmiotem Jej rozprawy habilitacyjnej.

Dr Zofia Mejszutowicz-Bocheńska była serdeczną, czynną i życzliwą koleżanką, przyjaciółką młodzieży i jej ofiarną nauczycielką. I taką pozostanie w naszej pamięci.

Stella Goldgart